

Niet de hond in de pot,
maar Sonja.

De tocht naar de Titanic is begonnen!

Daar zijn we weer!! En het voelt weer alsof we nooit weggeweest zijn. Ander gebouw, ander bed maar bijna allemaal dezelfde mensen en dezelfde keet. Zal je zien dat we ons aan het einde van de week weer net zo brak voelen. Maar, zover is het nog niet. We zijn nu nog zo fris als een hoentje.

Na ons emotionele vertrek van vanmiddag (ja, we hebben u wel zien huilen!) hebben we een voorspoedige reis naar W'tjewel gehad. Geen brakende kinderen in de bus. Geen file. Geen verkeerde afslagen genomen. We kwamen dan ook volgens planning aan waarna iedereen een bed kon veroveren. Nog een meevaller! Het was wel propfen maar ja, het worden er ook steeds meer. We zijn dit jaar met 79 mens op stap (66 kinderen en 13 mens leiding). Voor alle deelnemers een record. Maar goed, ondanks dat, een bed voor iedereen. Na het veroveren van het plekje waar we deze week de minste tijd gaan doorbrengen hadden we tijd en gelegenheid om de omgeving te verkennen. Dat viel niet tegen. Veel ruimte binnen en buiten, groot veld en een leuke speeltuin (met trampoline). Na de verplichte "veiligheidsinstructie" (waar zit de nooduitgang, waar mag je echt niet komen) was het etenstijd. Kippie vannacht, altijd lekker. Toen de kampdoop (in het kader van het thema, dus iedereen heeft zijn eerste natte pak gehaald) en daarna de eerste bosspellen (douanespel voor A en B en het zaklampenspel voor B). Het wordt meteen al laat vanavond. Maar goed, daar doen we het voor.

Tot morgen!

Sheila, Simon, Koen, Maartje, Lonneke, Edwin, Ingeborg, Sander, Sonja, Henk, Danielle, Bas en Jurgen

VEEEEEEL
AFWAS

Morgen weer meer !!!!!!!